Savaitinis Laikraštis
Žvaigždė
išeina kas Petnyčia.
Kaina metams:
Amerikoje ir Kanadoje . . 2 dol.
Lietuvoje ir kitur . . . . 4 rub.
Korespondencijas ir pinigus siunčiant adressas:
„ŽVAIGŽDE"
3654 Richmond St. Philadelphia, Pa.

The Lithuanian Weekly
Žvaigždė
(The Star)
Published by
L. MILUKAS & CO.
Every Friday at Philada
Yearly subscription $2.00
Advertising rates on application
All communications should be addressed:
"ŽVAIGŽDE"
3654 Richmond St. Philadelphia, Pa.

Amerikos Lietuvių Katalikų Savaitinis Laikraštis

Entered as second class matter March 8, 1909, at the Post Office of Philadelphia, Pa., under the act of March 3 18[illegible]

„Published and distributed under permit (No.833), autorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Philadelphia, Pa. By order of the President, Will H. Hays, Postmaster General.

Nr. 1 PHILADELPHIA, PA. & NEW YORK CITY, 6 D. SAUSIO (JANUARY), 1922 M. Metai XXII

Lietuvos Užsienių reikalų ministeriu paskirtas Profesorius Jurgutis.

PRANCIJA SU JAPONIJA SLAPTOJ SUTARTY.

Washingtonas, sausio 2 d. Citos valdžia pastaruoju paskelbė pasaulio spaudoje Prancūzų su Japonija slaptos sutarties tekstą. Taja sutartimi minėtos viešpatybės stengsis pašalinti Amerikos įtaką Rusijoje, ypač Siberijo su tuo tikslu jos remią ir kurstą avanturninko Semenovo antibolševikinę armiją prieš Citą. Prancija ir Jaaponija per savo atstovus Washingtono konferencijoje užginčijo tokios sutarties esmę. Citos gi Valdžia faktais darodo, kad tokia sutartis arba suokalbis prieš Ameriką egzistuoja.

SUV. VALS. SPIRS EUROPA SUMAZINTI ARMIJA.

Washingtonas, sausio 4 d. Suvienytos Valstijos pasiryžę per savo atstovus ekonominio atgaivinimo konferencijoje pasakyti Europai, kad pakol jos tautos nepaliaus kariavę, negali jos laukti bent kokios pagelbos iš Suvienytų Valstijų.

Ekonominio atstatymo konferencija būsianti tuojaus po dabartiniai Wašingtone nusiginklavimo konferencijai.

SESI TEISMAI VARO KRIMINALES BYLAS.

Pirmą kartą da Philadelphijos pavieto istorijoje teismai taip prakaituoja teisdami kriminalistus (piktadarius). Seši teismai nagrinėja vien tik kriminales bylas, tad parodo, kad bedarbių ir priverstinos „blaivybės" laikais piktadarybių skaičius žymiai paūgėjo.

VAZIUOJA RUSIJON NAUJU UZSAKYMU GAUTI.

Berlynas, sausio 3 d. — Amerikos Baldwin Locomotive Co-nės (didžiausi jos pabrikai Philadelphijoj) atstovas važinėjas dabar po Europą berinkdamas naujų užsakymų, šiandien išvyko Sovietų Rusijon padaryt naujiems užsakymams kontraktus.

Nūmai Vokietijos pabrikai dirba 700 lokomotyvų Sovietų Rusijai.

SALTYJE MIRE NUO KARSCIO.

New Yorko, sausio 3 d. — šiandien buvo viena šalčiausių šią žiemą dienų. Tečiaus tūla Essie Rimmer'ienė, 34 metų amžiaus pasimirė nuo karščio — turkiškoj pirty besikaitydama garų kambaryje.

EX-KARALIENE ZITA GAVO LEIDIMA APLANKYT SERGANTI SUNU.

Lisbona, sausio 3 d. — Buvusi Austro—Vengrijos karalienė Zita, dabar ištremta su savo vyru Karoliu ant Madeiros salos už mėginimą atgauti Vengrijos sostą, gavo leidimą atlankyti Sveicirijoj savo sergantį sūnų. Ji seniai prašymą buvo padavusi, bet talkininkai jo ilgai neišdavė.

Budapeštas, sausio 3 d. Karaliaus šalininkai pastaruoju vėl pradėję darbuotis, kad karalių Karolį sugrąžinus ant sosto. Tą darbuotę paskatino ypač paliuosavimas iš kalėjimo kelių įžymių rojalistų, dalyvavusių Karolio dviejuose nepasekminguose mėginimuose sugrįžti ant Vengrijos sosto.

MIRĖ STAIGA SENATORIUS PENROSE

senas ir atkaklus Pennsylvanijos republikonų kovotojas. Mirė nakčia į Naujus Metus. Jo vieta bene teksianti šios valstijos gubernatorioi Sproul'ui.

Delei ministerio Purickio atsistatymo.

Lietuvos užsienių ministerį negalėjo priversti prie rezignacijos pilniausias ano ir ano pasiųstųjų Tautų Lygon ponų: Milošo, Norušo ir Klimo — suklydimas nusistatyme sulyg lenkų. Visos Lietuvos žmonės protestavo, o p.p. ministeriai ir anų plenipotentai pietus valgė Kaune. ir... valdė šalį, tarsi su lenkų ponais... Bet ko neįveikė politika, tą padarė šmugelis. Ant laimės p. ministeris ir ano draugai, bevesdami šalies politiką, gardžiai valgydami ir gerdami buvo pagauti paprasto šmugelio (kontrabandos) varinėjime. Mat norėta žmonelių mamonos daugiaus į savo delmonus prisipilti.

Dr Būčio redaguojamoje „Laisvėje", Kauno dienraštyje, N. 276, gruodžio 7 d. laidoje skaitome:

„Steigiamajin Seiman 6 gruodžio inešta sekantis paklausimas:

Ponams Užsienių Reikalų, Finansų, Prekybos ir Pramonės, Susisiekimo ir Teisingumo Ministeriams

Paklausimas.

Lapkričio 28 d.š.m. Žvalgybos Skyriaus buvo sulaikyta Jonišky 3 vagonai miltų, cukraus ir kruopų siunčiamų mūsų atstovybei Maskvoje, kuriuos lydėjo Užsienio Reikalų Ministerijos diplomatinis kurjeras Malachauskas. Nors užsienio Reikalų Ministerijos Centralinio Departamento direktorius dėjo visas pastangas, kad vagonai nebūtų atidaryti ir patikrinti, bet po ilgesnių derybų atidarius gruodžio mėn. 3 d. žvalgybos skyriaus atstovams minėtus vagonus pasirodė, kad be maisto produktų gabenamų mūsų atstovybei išlaikyti, patikrinus tikt 2 vagonu, rasta apie 625 pūdai sacharino ir keliolika kilogramų kokaino. Vagonai buvo Kauno muitinėje pertikrinti, antspauduoti ir lydžiamajame rašte (nakladnoje) buvo pažymėta, kad vežama miltai, cukrus ir kruopos.

Taigi klausiame Ponų Ministerių ar žinoma jiems apie išdėstytą atsitikimą ir ar mano jie konfiskuoti sulaikytą kontrabandą ir patraukti kaltininkus atsakomybėn.

A. Smukštys
St. Seimo narys."

Prof. Valdemaras buvusio Lietuvos Prezidento A. Smetonos redaguojamame laikraštyje „Lietuvių Balsas", N. 17, 10—11 gruodžio dienos laidoje, straipsnyje „Teisman" rašo: „Stai greta suveina 1½ metai, kaipo susirinko St. Seimas. Kokią auksinę progą jis turėjo! Darydamas pirmųjų jo žingsnių apžvalgą liepos mėnesy 1920 m. aš rašiau: „Visi laukė Seimo ateisiant ir tariant išganymo žodį. Dirva jo darbui buvo tiek priruošta, kaip veik niekados istorijoj neatsitinkā. Pasipriešinimo iš niekur. Visi pasiryžę kiek įmanydami padėti jam darbuotis, remti ji kiek galėdami. Vienintelis daiktas, kurio susirinkęs Seimas turėjo imtis — tai buvo darbas! („Tauta" Nr. 28).

Šiandien jau nieks iš jo nelaukia darbo, nes jis nesugebėjo eiti darbo keliu. Jautresnieji jo pačio nariai pabėgo iš te, nesitikėdami nuveiksią ką nors naudingo kraštui tenai būdami. Toje pačioj „Tautoj" mes plačiai nūrodinėjome savo metu, kaip Seimas galėtų tapti darbštus ir kokias jo ydas reikia prašalinti. Auksinė proga tapti tautinio ir valstybinio gyvenimo kurėjais ir vadais seimininkų amžinai pragaišinta.

Kita auksinė proga buvo Seimui paruošta jo pirmtakūno — taika su Rusija. Jos realizavimas liko Seimui. Taika davė Lietuvai Vilnių su Gardinų. Išsivystę neužilgo po tam įvykiai davė progą paimti Vilnių Lietuvių valdžiai. Kad ir sunkios buvo aplinkybės — mes vieni jas matėm ir rašėm apie tai „Tautoj" — vis dėlto galima buvo galutinai Vilniuje pasilikti. Vėl auksinė proga buvo pragaišinta. Ne tik sostinė buvo prarasta, bet dargi per nepateisinamą valdžios politiką užtrauktas pavojus ir likusiai Lietuvai būti Lenkų užimtai. Ir jei kariuomenė, generolo Žukausko vedama, nebūtų atmušusi lenkų, visa Lietuva būtų buvus užimta.

Kitoj srity buvo dar viena auksinė progo — apsaugoti Lietuvai ir jos ir gyventojams milijardus, taip milijardus, jei ne dešimtis jų — pinigų. Seimui besirenkant viskas buvo paruošta pritraukimui anglų kapitalo Lietuvon. Proga pragaišinta ir nuostoliai negalės būti atitaisyti.

Norėdami šiek tiek atsigriebti bent Vilniaus klausimu, vyriausybė leidžiasi blogiausiose aplinkybese ir nei kieno nespiriama į derybas su Lenkais, per kurias ji rieda žemyn galutino Hymanso projekto.

Taip gi praleido visas aukso progas. Bet maža to. Darėsi kiti, blogi daiktai, į kuriuos valdžia arba prisidėjo arba bent nesuturėjo. Prieš atidarant Seimui jau Jagomastaitė važinėjo per Skandinaviją ir kitur su diplomatiniu pasu, kurs jai buvo duotas d-ro Purickio. Jos laiškas p. J. Vailokaičiui šmugelio reikalais, kurį mes minėjome praėjusiame straipsny, rašytas rodos prieš Seimui susirinksiant.

Bevažinėdama siuntusių ją ponų reikalais, ji atvyksta Londonan ir reikalauja iš tenykščio atsovo Tiškevičiaus, kad jis pridėtų pasiuntinybės antspaudą ant jos valizos, nežiūrėdamas, kas te viduje yra. Atstovas atsisako. Tada jam primena Jagomastaitė, kad ji telegrafuosianti Kaunan ir jis būsiąs prašalintas per 24 valandas. Nustebintas tokiu reikalavimu ir jo pamatavimu, Tiškevičius telegrafuoja užsienių ministeriui d-rui Purickiui pranešdamas apie visa tai. Tuoj gauna atsakymą, kad išpildytų visus Jagomastaitės reikalavimus.

Bet netiesiam keliui visada yra galas. Rudeny pernai Jagomastaitė tapo suareštuota Taline, kai Želigovskis ruošėsi užimti Vilnių.

D-ras Purickis rūpinasi atvaduoti... ne Vilnių, tik Jagomastaitę. Kur gi nesirūpins, kad pirma to vasarą jai perleidė iš Berlyno Stockhoman 800 tūkstančių markių. Iš kitos pusės beareštuojant ją Estų policijai, rasta buvę d-ro Purickio laišku, kurių jis nenorėtų matyti svetimose rankose. Galop ji paleista, tik be tų laiškų ir be pinigų, kuriuos turėjo, būdama areštuota....

Važiuoja garsusis Skrinnikov, kurs patapęs lietuviu pasidarė Skrynium, Maskvon su didžiausiomis skrynioms. Nežinau, kas išgąsdino Purickio padėjėjus, tik jie atsisakė pridėti antspaudą ant jo skrynios, nežiūrėję, kas ten yra. Pats ministeris tada atlieka šį darbą. Tik kiūtys dar nesibaigia. Sužinojo apie tai apsaugos ministeris Žukas ir įsakė sulaikyti šį kurjerį ir grąžinti Kaunan. Cia jis akyveizdoje p.p. Purickio ir Zuko buvo iškrėstas, tik sako nieko ypatingo nerasta. Pats skryningas Skrynius gyresis paskui, kad jis mokėjęs paslėpti, kas buvo slėptina.

Toliau dalykai eina sklandžiau. Maskvoje yra eilia komisijų, yra atstovybė, teriuti apie 70 tarnautojų. Reikia gi juos maitinti. Ir siunčiama ištisi vagonai visokio „maisto". Nors pasiuntinybė nežina kodel turi net penkius atskirų žmonių žiuioje esančius sandėlius, bet daug šio „maisto" nei vienam jų nepatenka.

Štai, sakysime, atėjo neperseinei laimingai Maskvon trys vagonai kokios tai komisijos nario, p. Sermano lydimi. Te buvę 4 sunkios sveriančios po 5—pūdus skrynios, prigulėjusios asmeniškai p. Sermanui.

Paskui, įsakius p. Baltrušaičiui, jam buvo išduota ant kitų daiktų skrynios, kurios nežinia kur dingę. Jose buvę: sacharino 500 klg. (apie 30 pūdų), nigrozino 300 klg., akmenukų 96 klg., vaistų (aspirinas, jodas, tiokolas) skrynia apie 3—4 pūdus, 20 bosų spirito ir daugybė kitu

daiktų. Kiek iš to gėrio buvo ne atstovybei, galima išsivaizdinti iš šių skaitlinių. Jei skaitysime vagoną apie 800 pūdų talpumo, tai gausime iš trijų vagonų 2400 pūdų prekių. Iš to transporto pasiuntinybei su komisijomis teke apie 400 pūdų. Vadinasi lieka apie 2000 pūdų įvairių prekių, kurias nežinia kieno įsakymu ir nežinia kur ir kaip realizavao p. Sermonas, vienas, ar su p. Goldbergu bei Skrynium, kurs yra Lietuvos komercinis atašė Maskvoj (dabar jis esas Berlyne).....

Taip mes matome, kad dabar prieš Seimą atsistojo jau ne reformų, ne politikos klausimas, bet paprasčiausio jo ir kabineto narių švarumo. Ir šie klausimai rišami turi būti ne interpeliacijoms, bet teismui. Visi, kas iš Seimo ar kabineto narių įtraukti šian šmugelin, turi atsisėsti kaltinamųjų suolan...

Neatidavimas bylos teismui būčų ateičiai Lietuvos smarkesnis smūgis, nei pats Hymanso projektas. Kraštas laukia teismo. Kas būtų nekaltai įtariamas, tas turėtų džiaugtis del teismo, nes tada šeitų aikstėn jo nekaltumas. Tik piktadariai ir žmonės negrynos sąžinės jo bijo.

Vengimas teismo bus krašto akyse lygus prisipažinimui ir pasmerkimui. Seimo pareiga atidaryti teismui plačiai durys ir pasakyti kraštui „stokit, Teismas eina!"

Iš kito numerio to laikraščio patiriame, juog p.p. ministerių ir anų sėbrų užsiėmimas šmugeliu (kontrabanda) nuskriaudęs Lietuvos valstybę net ant 30 milijonų auksinų. Akyveizdoje šitokio veikimo amerikiečiai Tautos Fondo ir bendrovių diplomatai lyg šešėliai atrodo.... Renkant užsienių ministerio įpėdinį Dr. Būčio redaguojama „Laisvė" 16 d. išskaito reikalingiausias; Lietuvos Užsienio ministeriui ypatybes, (kurių iki šiol tie neturėję? Žv. Red.):

1) Gili Lietuvos meilė. Kandidatui į Užsienio ministerius turėtų tikrai rūpėti savo tautos laisvė, laimė ir garbė. Tą savo Lietuvos meilę jis privalėtų parodyt ne žodžiais, ne prisirašymu tai ar kitai partijai, bet pozitiviais savo praeito gyvenimo darbais. Nes kaip nekiekvienas, bešaukiąs: Viešpatie, Viešpatie, įeis dangaus karalystėn, taip lygiai ir nekiekvienas, kurs sakosi, aš lietuvis, kelkit mane ministeriu, vertas juo būti. Darbavimasis savo tautai savo krašte yra viena iš aiškių žymių pašaukimo į ministerius, taip pat, kaip baladojimasis po visas padalijas ir grįžimas Lietuvon tik šiais, pernykščiais ar užpernykščiais metais yra viena iš aiškiausių žymių, parodančių, kad ministerių portfeliai ne tiems mūsų svetur šiltas gūžtas susukusiems tautiečiams skirtinos.

2) Gilus pasitikėjimas Lietuvos ateitimi. Nes kas netiki, kad Lietuva galės išsilaikyti nepriklausoma, kas yra įsitikinęs, kad mūsų valstybės dienos jau suskaitytos, kad ji ne šiandien tai ryt pateksianti lenkams ar rusams, tas, aišku, nieku gyvu negali gerai vesti, mūsų užsienio politikos. Taigi renkant naują Užsienių ministerį reiktų labai atidžiai žiūrėti, kad jis, gink Dieve, nebūtų sergąs negydomu pesimizmu, žiūris į viską per juodus akinius, nematąs Lietuvoje nieko gera, nieko sveika, tik vienas neigiamas puses ir nepergalimas visur kliūtis. Naujas ministeris turėtų daugiau pasitikėti ir savimi ir Lietuva.

3) Būdo kietumas ir valios tvirtumas. Šitos ypatybės visada pritinka valstybės vyrui, šių gi dienų aplinkybėse jos yra jam būtinai reikalingos. Nes nusileidimu minkštumu, lekajavimu stipresnėms valstybėms — mes nieko nepelnysime, savo reikalų tinkamai neapginsime tik savę sukompromituosime. Tatai ten, kur mūsų valstybės reikalai ne leidžia, arba kas mūsų tautos garbei yra priešinga, mūsų Užsienių ministeris privalėtų visada rasti savy užtektinai energijos pasakyti atvirai: to mes padaryti negalime, to neleidžia mūsų tautos garbė; čia mes — non

possumus!...

4) Dorumas ir teisingumas. Jei ligšiol politikai yra manę, kad diplomatija tai menas kitiems apsaugoti, kad dora ir teisingumas teprivalomi vien šiaip jau žmonėms, o diplomatams esą leista vienaip kalbėti, kitaip daryti, tai čia būta didelės klaidos. Tokia politika kaip tik ir yra privedus pasaulį prie visuotinio karo ir pasirodžius pati esanti bejėgė, nei tautoms, nei valstybėms netikusi. Taigi ir mūsų naujas Užsienių ministeris turėtų būti Kristaus, ne Maechiavelio sekėjas, žmogus nuo doros ir teisingumo kelio nenukrypęs, vyras nemokas veidmainiauti, nebijas viešumos, nesidangstąs pigia slaptingumo skraiste, ne sakąs viena Užsieniams, kita savo tautai, neinąs neikuomet prieš tautos valią, branginąs tautos pasitikėjimą, bet nemažiau ir savo garbę.

5) Užtektinas mokslas ir išsilavinimas. Pasodinus Užsienių ministerio krasėj žmogų užsienių niekad nemačiusį, valstybės reikaluose nieko nenusimanantį, nežinantį net elementoriausių diplomatinių formų, žinoma, ne kas būtų laimėta. Taigi Užsienių ministeriui, be specialių studijų, reiktų dar mokėti bent dvi svetimi — anglų ir prancūzų kalbi, nes jos šiandiena laikoma diplomatinėmis. Apie mokėjimą daugiau, mandagiai pasielgti, susidūrus su svetimų valstybių atstovais, čia nei nekalbame, nes tai savaime suprantama. Labai taipgi svarbu mokėjimas greitai orientuotis, duoti tinkamą atsakymą prireikus.

6) Jei visos aukščiau išdėtos ypatybės rastųs dviejuose kandidatuose, iš kurių vienas būtų kunigas, kitas — civis, tai geriau būtų atsakomingon Užsienių ministerio vieton išrinkus šiaip jau žmogų. Nes kunigą ši pareiga perdaug absorbuodama ir atitraukdama nuo jo tiesioginių priedermių gali sugadinti, o be to toks ministeris-kunigas padarydamas klaidingą žingsnį gali ne vien valstybei, bet ir Bažnyčiai pakenkti, nes antikatalikiškos srovės gali jo asmenišką klaidą primesti visai Bažnyčiai. Tuo remdamies ir mes norėtumėm, kad naujasis mūsų Užsienių ministeris būtų ne kunigas. Bet kas jis bebūtų, reikia gerai ištirti, ar jis tur aukščiau nurodytų ypatybių. Nes kaip kituose svarbiuose reikaluose, taip dar labjau ministerių skyrime reikėtų anot tos patarlės tik septynis kart atmatavus galutinai terėžti.

Piršlybos.

Kaune vėl atsirado Chardigny, kaipo Entantos, tikriau gi sakant Prancūzijos piršlys, kad Lietuva sutiktų priimti Hymanso projektą ir pagalios susitaikintų su Lenkija. Gerbiamasis piršlys klausinėja žiūrinėja — ar nesuras nors Hymanso šalininkų grupės užmazgos, kurią tuojaus imsią pūsti visokiais galimais ir negalimais būdais, kol jinai įgaus Hymanso tikros šalininkės pavydalą. Mat prancūzams esą lenkų inkalbėta, būk lietuviai visai nesą Hymanso projekto priešai, nei lenkų, ir kad abelnai jokios Lietuvos nesą, ją tikt esą prasimanę keletas kunigėlių ir šiaip jau pasaulinių litvomanų. Nors panašios balabaikos, dabar vel lenkų spaudoje kartojamos, mums nenaujiena, bet gi indomu žinoti delko Prancūzai su Lenkais taip skubinasi netikusį Hymanso projaktą vykinti. Mat — jaučia katė pieną paliejusi. Prancūzams neduoda ramybės revanšo šmėkla nuo Vokiečių pusės, Lenkams tokių šmėklų, vaidinasi net keleta: iš Vokiečių, Rusų, Ukrainos, Lietuvos, Gudų—pusių. Visoms toms šalims pridaryta daugybės jeibių, kurios už dyką neišeis. Todel Briandas Vašingtone stengėsi įtikinti pasaulio tvarkadarius, kad dabar net sardinkų žvejoti negalima be dreadnautų, todel Prancūzijai reikalinga esanti armija didesnė už visų kitų kaimynų. Tą pati stengiasi įkalbėti ir savo bičiuoliams lenkams, kurie be karų bei muštynių pėstynių, kaip žuvis be vandens, negali gyventi.

Iš antros pusės — kas kart didėja galimybė, kad Vokietija gaus moratoriumą arba ilgesnę paskolą Anglijoje. Tuokart Vokiečiai galės žymią dalį savo pajiegų apversti savo šalies atstatymui, Vokietija ims vėl stiprėti ir kilti. O juk 70 milionų vokiečių tauta sudaro galimybę didesnę už Prancūziją ir Lenkiją sudėtas į krūvą. Rusijoje bolševikai užgriebę į savo nagus visus jos turtus vėl grąžina nuosavybę jie ir senąją buržuazinę tvarką, dalina svetimšaliams pirkliams ir pramoninkams įvairias koncesijas. Vadinas, Rusija ima krutėti ir po 2—3 metų su jaja turės vėl skaitytis Europa. O čion, kaip tyčia, Anglija baigia savo bylą su Airiais ir vėl daugiaus galės rūpintis tuomi, kas dedas Vokietijos ir Rujsijos pasieniuose, kur prancūzai su lenkais per daug plačiai ėmė elgtis, norėdami tapti Europos diktatoriais. Dabar tai diktatūrai gali prieiti galas greičiaus negu manoma. Taigi Briandas ir jo pranašas Pilsudskis yra aprokavę bene geriaus būtų tą krizį kaip galint toliaus pastūmėjus ir, nelaukiant kol Vokietija su Rusija galutinai atsigaus užkirsti joms dar po smūgį, nuo kurių jos netaip greit atsipeikėtų. Sako — Pilsudskiui besilankant Suvalkuose, Lydoje tartasi apie naujus karišKus žygius Smolensko ir Kijavo linkui. Pilsudskis vis tebesvajoja apie Napoleono rolę ir norėtų užgriebti svetimų žemių jeigu ne lig pat Maskvos, tai nors ik Dniepro ir Dauguvos, kad sudarius didžiulę istorinę Lietuvą ir ją prijungus prie Lenkijos. Tuokart vieton senovės Rusijos iškiltų nauja didžiulė Lenkija.

Dėja, tomis svajonėms daug nepatogumų sudaro dabartinė Lietuva, iškilus kaip koki įkiri votis lenkų imperialistų užpakaly ir kliudanti tolimesnius žygius į rytus. Buvo jieškoma būdų tai vočiai prašalint ir lig šiol kito nesurasta — kaip Hymanso projektas. Tiesa, tasai sumanymas labai primena Gogolio pasaką apie taikinimą dviejų susipykusių Jonų, kuriuos taikintojai ėmė stumt iš užpakalių prie kits kito, kad pasibučiuotu. Žinoma iš to nieko gero neišėjo, Jonai dar labjaus įsipykino ir galutinai išsiskyrė.

Stumimas Lietuvos su pagalba Hymanso projekto Lenkijos prieglobstin vistiek lietuvių lenkų sutarties nepagreitins, kol Lietuviams nebus ištesėti pasižadėjimai duoti per Suvalkų sutartį. Jos pastaruoju laiku Lenkai ir Prancūzai nebenori nei užsiminti, bet kol ji nebus įvykinta, kol Lietuvos dalis iki Bastūnų—Merkinės linijos nebus mums grąžinta, tol mes negalime jokių derybų varyti, nes turime pilną teisę Lenkus skaityt apgavikais, kurie, daryti Suvalkų sutartį, vienkart rengė Želigovskio maištą tai sutarčiai ardyti. Ne Hymanso projektas, bet Suvalkų sutartis turi būti padėta pagrindan tolimesnioms deryboms su lenkais, jei norima prieit prie pozityvių taikos rezultatų.

Jeigu Entantai, atseit Prancūzams ištiesų rūpi taika Lenkijos pasienyje, tai tegul seka Anglijos pėdomis jos byloje su Airiais. Airių su Anglais derybas daugiausiai trukdė ne tiek airiai, kiek keletas valstiečių anglų atėjūnų įsigyvenusių pietiniame Airijos pakraštyje ir nenorėjusių nei girdėti apie Airijos valstybę. Dabar pačiai Anglų visuomenei ir valdžiai įkirėjo iki gyvo kaulo savųjų užsispyrėlių atkaklumas ir neveizint jų spirimosi Airiai gauna valstybines teises, anglų gi atėjūnai gauna pasitenkinti paprasta autonomija.

Entanta sugebėjo prispirti Serbus paleisti iš savo nagų Albaniją, privertė Vengrus išgint savo karalių, grąžinti Austrijai užimtą kraštą. Reikia tad rasti priemonių ir Lenkijos apetitams sudrausti bei grąžinti Lietuviams jų užgriebtas žemes, apie ką turėtų visupirma pagalvot p. Chardigny ir savo piršlybas bei taikos pastangas nukreipti Vilniaus endekų pusėn pastebėjus ant jų įsikarščiavusių galvelių šaltos tikrenybės vandenėlio.

Kauno „Laisvė".

Markės kritimas ir sodiečiai.

Glūdėdamas provincijoje, toli nuo politikos sūkurio, gali papiešti visuomenės, taip sakant, valstybės gyvenimo paveikslą, tik pasiskaitęs ūkanotų spaudos straipsnių, įsižiūrėjęs į provincijos rūpesnius ir, pagaliau, atsitinkamai pasitrynes tarp didžiųjų sostinės žmonių. Žinoma, provincijalui daugiausia rūpi šalies ūkio gyvenimas, savo vargai ir galų gale kasdieninė duona.

Ką gi jis tebegirdi lig šiol? — Politiką, įsipolitikavusią spaudą ir nusipolitikavusias valdžios viršūnes. Niekas nesigins, kad tai mūsų nepriklausomybės klausimas „žūt ar būt." Bet tuo pačiu žygiu jam darosi liūdna, kad visi užmiršo kasdieninę duoną ir šalies finansus bei ūkį. Gi tas klausimas reiškia ne mažiau „žūt ar būt" mūsų nepriklausomybei. Provincialas yra girdėjęs bendrai, kad mes neturį ūkio ir finansų programos, neturį savos valiutos, neturį biudžiato ir kaip reikiant vedamos atskaitomybės. Be to dar ramina oficiozas: mūsų ūkis ne tik pusėtinas, bet ir labai geras. O tautos rinktiniai žmonės tvirtina, kad tai antraeilis klausimas.

Ir staiga, netikėtai, stačia krinta galva markė, kyla suirutė ūkio bendravime ir, pagaliau, didelis išgąstis. Pas mus visuomet taip: tik prisiartinus laikrodžio rodikliui 12 valandą, oficiozas ir visi laikraščiai sujuro — sujudo, ėmė šaukti: „nebegerai!"

Galų gale pasirodė pas mus paveikslas, panašus į tą, koks buvo 1917 m. Rusijoje. Valgomųjų daiktų kainos kyla veik kas valandą, ir tie daiktai iš rinkos išnyksta kaž kur. Visi susirūpinę skubinasi prisipirkti, apsirūpinti visu, ko tik galima gauti. Visi noromis — nenoromis virsta šmugleriais. Laimingi tie, kurie turi apyvartos kapitalo, kad ir iš valstybės lėšų. Ir ko čia stebėtis, kad valdininkui nė galvoje nei pareiga nei darbas, jeigu jis mėnesiui tegauna algos nuo 500 ligi 1000 markių (auksinų), o sugriebęs tik vieną centnerį (100 svarų) cukraus ar kito ko, per vieną ar dvi dieni pelnys tiek, kiek gauna atlyginimo, tarnaudamas visą mėnesį.

Nenoriu būti dykabylis, taigi pasakysiu pavyzdį. Mūsų mieste prieš kelias dienas visi labai reikalavo arbatos. Pirkosi josios, galima sakyti, pūdais. Dabar jos nebėra parduoti — išnyko iš krautuvių. Gauti, tiesa, galima, visados galima. Bet kokia kaina? Nori nusipirkti pusantro svaro — pasakys, kad nėr. Dar prieš dvi savaiti galėjai gauti cukraus po 4 ir puse auksino kiek nori. Atsargūs, sumanesnieji žmonės jau tuomet skubinosi padaryti ištekliaus. Prieš tris dienas labai pirko cukrų kąsneliais, mokėdami po 8 auksinus svarui, ir jo buvo pilnos krautuvės. Vakar man pačiam prireikė 1 — 2 svarų cukraus jau po 11 auksinų. Kąsneliais, sakė, visai nebebuvę. Man dar buvo nusistebėjus paaiškinta: „kodel tamsta nepasirūpinai ankščiau, prieš dvi dieni, daugiau nusipirkti, kaip štai kiti padarė, ypatingai valdininkai (man pažįstami!), kurie prisipirko 1— arba 3 centnerius? Gi anądien visi vežimais vežėsi. Nesislėpsime — mes turime cukraus ir dabar, tik galima jo parduoti labai aukšta kaina. Markė vis tebekrinta".

Cukrus išnyko iš krautuvių. Siandien ta pat su muilu, rytoj su kita kuria preke ir t. t. Ar galima už tai rūgoti ant koperatyvų? Man rodos, ne, ir štai kodel. Jei koperatyvai susitaria su vyriausybe ir paskui surizgus rinko kainoms labai daug nustoja, tai vyriausybei visai nerūpi. Matyti, tarp vyriausybės ir koperatyvų nėra nieko bendra, kas juodu ryštų tėvynės naudai.

O duonos rūpesnis? Gelžkeliais dunda vagonų ratai, paprastaisiais keliais girgžda-trekia eilė vežimų. Tai mūsų grūdai keliauja kaž kur užsienin. Ar tai koperatyvams pavesta? Kas te duos! Vyriausybė turi savo komisionierių.

Rusijojo 1917 m. ir prie bolševikų buvo kitaip. Tenai, jei kokiam miestui pavykdavo gauti kokių valgomų daiktų, tai juos pasiskirstydavo koperatyvai, kurie iš savo pusės parduodavo piliečiams mažomis dalimis, nustatę tam tikrą įmanomą kainą.

Norint pagerinti padėti, proviancialų nuomone, reikia: 1) kuriam laikui suvaržyti pirmosios reikmenės daiktų išvežimą 2) kuoveikiausiai imtis nepaprastų priemonių pakelti žemės ūkio gamybos našumui; 3) surinkti ir sutaupyti maisto dalykų (pavyzdžiui, pavedant koperatyvams), kad galima būtų nustatyti kainos šalies viduje; 4) rimtai pasirūpinti, kad Amerikos dolerių daugiau ateitų Lietuvon (gamybai pakelti) 5) papiginti darbą, aprūpinus darbininkus pigesniu maistu, užuot kėlus algą 6) leisti Finansų Ministeriui dalyvauti veto teisėmis, kitų ministerijų sumanymuose, svarstant ir statant joms pajamų ir išlaidų sąmatos 7) griežta kontrolė, vykinant mini-

steriją sąmatas; 8) laikytis dabartinės tvarkos, apstačius juos tinkamą kontrolės priežiūrą 9) ir pagaliau — ir tai svarbiausia — visomis ir visų pastangomis rūpintis, kad būtų atsisakyta nuo partinių obalsių bendrojo tautos obalsio naudai — visa del neprikl ausomos Lietuvos.

(Iš „Lietuvių Balso".)

Lenkų spauda apie Rozenbaumą.

„Kurjer polski" š. m. lapkr. m 29 d. skelbia p. R. interviev su „Nojer Hajnt" bendradarbiu:

„Visai nesu čion atvažiavęs, Lietuvos vyriausybės siunčiamas ir nesu gavęs kokių instrukcijų ir įgalioimų. Mintis nuvykti į Varšuvą gimė manyje, man beviešint Karaliaučiuje, įvykus visai pasikalbėjimų eilei, kuriuos turėjau su vietos lenkų generaliniu konsuliu Srokovskiu. Abudu laikėme reikalingu, kad nuvykčiau į Varšuvą. Generalinis konsulis pranešė apie tai užs. reik. ministeriui p. Skirmuntui, o pereitą savaitę, lenkų gen. konsulis pranešė man telegrama apie mano p. Skirmunto užkvietimą į Varšuvą, ir už tai esu atvažiavęs.

— O koks Tamstos kelionės tikslas?

— Esu tos nuomonės, pasakė p. Rozenbaumas, jog atsižiūrint abiejų valstybių intereso, labiau yra pageidaujama Vilniaus klausimu teisioginis susitarimas, negu intervencija iš oro. Esu palinkęs manyti, jog tos nuomonės yra ir p. Skirmuntas, o taip pat ir p. Aškenazy. Nesu atvykęs į Varšuvą, kad sudarius sutartį su Lenkija. Mano kelionės tikslu yra ištyrti panašiems pasitarimams dirva.

— Ar yra, Tamstos nuomone, galimybės tokiems pasitarimams?

— Brukselio ir Ženevos konferencijos protokolais, o taip pat ir mūsų atstovų pranešimais esama tokios dirvos dviems kaimynėms valstybėms susitarti. Tos pat nuomonės yra ir p. Aškenazy. Lietuvos vyriausybė nedarysianti tuo atvėju kokių sunkenybių. Pagaliau Lietuvos vyriausybė atsižiūri priežodžio, jog geriau turėti vieną draugą, negu du nedraugu.

— Ar Tamstas kelionės tikslas yra sąryšy su Vilniaus seime rinkimais?

— P. Aškenazy, atsakė p. Rozenbaumas, — pastatė man tą patį klausimą tik daug aštresne forma, ir būtent: ar nesu pasiryžęs mano pasitarimais sabotuoti ir daryti takos, kad rinkimai Vilniaus seimo būtų nutesti. Atsakiau neigiamai, motyvuodamas trijomis priežastimis. Pirmiausia: nesu atvykęs čionai mano vyriausybės siunčiamas, bet tik lenkų generalinio konsulo iniciatyva, antra vertus: iki rinkimų yra pakankamai laiko, kad pabaigus derybas tam tikrais rezultatais, trečia vertus: asmeniniai esu tos nuomonės, kad tam tikromis sąlygomis, Kauno vyriausybė nieko prieš rinkimus Vilniuje neturėtų.

— O kokios yra sąlygos?

In tą klausimą p. Rozenbaumas nėra davęs aiškaus atsakymo, pabrieždamas tiktai būtinumą pilnos laisvės berenkant.

„Iki šiam laikui, toliau kalbėjo p. Rozenbaumas, neoficijaliai tik vieną kartą kalbėjausi su prof. Aškenaziu. p. min. Skirmunto dabar nėra Varšuvoje. Tik jam atvažiavus, kalbėsiuos su juo. Kartu p. R. pastebėjo, jog p. Skirmuntą pažįstąs seniai dar iš I Rusų Dūmos laikų, kurioje dalyvavo abudu iš to paties rinkimų rajono".

„Gazeta Warszawska". S. m. lapkr. 29 d. atspaudinusi paduotą interviu toliau rašo:

„P. R. sakos, jo kelionė neturinti kokių ryšių su Vilniaus rinkimais. Tos informacijos parodo, jog p. Skirmuntas dar kartą nori mėginti susitarti su Lietuviais tiesioginiai. Pagrindiniai neturime nieko prieš sutartį su lietuviais. Bet buvusių iki šiam laiko prityrimų pagrindu negali neabejoti, jog tokia sutartis nėra galima aiškiai neįžeidus lenkų interesus ir teises. Ir todel p. Skirmuntas šiuo atvėju vylėsi, kas politikui nepagirtina, arba... nusistatęs bristi toliau taja kryptimi, kurią jam nubrėžė p. Aškenazy Brukšely. Turime įspėti p. Skirmuntą, jog visokie tokios rųšies politikos mėginimai sutiko griežtą lenkų visuomenės nusistatymą. Pabrėžkime dar, jog jau pakankamai žydai rūpinosi Lenkijos interesais Vilniaus klausimu ir atradimas naujo tarpininko, žydo, p. R. asmenyje lyg leidžia sau kelti juokus, kurių apskritai lenkai p. Skirmuntui nedovanos."

„Gazeta Porana" 3 lap. stebisi, kad lenkų lietuvių sątikiai pateko žydų globon: Iš Tautų Sąjungos pusės tais sątikias rūpinasi Belgijos žydas Hymans (Hejman). Iš Lenkų pusės—prof. Askenazy, nekrikštytas žydas, pagalios ir nuo Kauno Lietuvos atvyko Varšuvon neaiškių konferencijų su min. Skirmuntu tikslais Rozenbaumas, senas rusų kadetas, dabarties — ministeris žydų reikalams Kauno Valdžioje (Netiesa! Red.). Žydai visai nesislepia, kad jų interesams atatinka Vilnijos federacija su Kauno Lietuva. Taip praplatintoje Lietuvoje jie jaustųsi tikrais šeimininkais, tapę svarstyklių liežuvėliu tarp lenkų, lietuvių ir baltgudžių, gaivalu.

„Nasz Kurjer" 30 lapkr. rašo, kad Rozenbaumo kelionė Varšavon įvykus „mygiant Entantai Lietuvą, kad priimtų Hymanso projektą ir taikintis su Lenkija, kad tokiuo būdu užkirtus kelią bolševikų vokiečių pinklėms veikiančioms priešingoje kriptyje. Pirmiausiai Rozenbaumas pasistengs sutvarkyti kaimyniškus sątikius tarp Lenkijos ir Lietuvos susikiemo srityje, abišalių amnestijų ir t. t. Prie tos progos ištirs pagrindus sutarčiai Vilniaus klausimu remiantis pataisytų Hymanso projektų, arba tokiuo plebiscitu, kurį galėtų priimti ir Kauno Lietuva. Jeigu tarybos su Rozenbaumu pakryptų gerojon pusėn — galima tikėtis, kad rinkimai į Vilniau Seimą kokiam laikui būsią sustabdyti." Kauno „Laisvė".

PABRANGO laikraščių siuntimas į užsienius. Suv. Valst pačto vyriausybė išsiuntinėjo laikraščių leidėjams naujas regulas, kuriomis nuo sausio mėn. 1922 m. reikalaujama 1c. stampa ant kiekvieno laikraščio egz. siunčiamo užrubežin, nors jojo svarumas nesilygintų nei cento ketvirčiai.

ATSILYGINKIT. Yra asmenų, nors labai pasiturinčių, bet kuomet gauna pirkti ant bargo, tai apie atsilyginimą ar visai užmiršta, arba skolą vilkdo iki negalimam. „Žvaigždės" išleistuvė ir gi turi tokių „kostumerių". Siųsk nesiuntęs billas mėnesiais, kiaurais metais, ir skolininkais net nesiteiks atsiliepti. Taip nedaro kultūringi žmonės. Ir nejaugi tik vieni advokatai tokius asmenis gali prversti atsilyginti skolas?

Nekurie Amerikoje pabrikai žada nepriimti darban ne piliečių. Vienas odų pabrikas jau išdavė paraginimą savo vyrams, kad pasiskubintų išsiimti Suv. Valst. pilietybės popieras, nes kitaip bus iš darbo paleisti. Kokių ekspirimentų nedirbama po karei.

BENT VIESYBOS.

Ipolitas Stankevičius iš Philadelphijos (prie Thompson ir Ontario Sts.) buvo išvažiavęs su savo pačia ir trimis vaikučiais pasisvečiuot Kalėdoms į Brooklyn'ą, N. Y. pas savo gimines. Begrįžtant po švenčių namo, norėjo paspėt jau į pradėjusį judėt traukinį. Stankevičiaus koja paslydo, tad metė šalin savo kūdiki, kurį nešėsi glėbyje ir pats pakliuvo po ratais ir tapo užmuštas. Dabar jojo pati namuose turi šermenis ir mažiausią dukriukę sužeistą ligonbutyje. Vis tai neatsagumas. Nabašnikas Stankevičia buvo dar tik 35 metų amžiaus!

PAJIESKAU KAMBARIO

prie švarios ir katalikiškos šeimynos; kambarys turi būt šiltas ir šviesus. Esu nevedęs ir 23 metų amžiaus. Iš mano pusės būsite užganėdinti. Telefonuokite ryte tarpe 7—8 arba vakare tarpe 7—8. Telefonas: Spruce 3564. Klauskit Joe Melley.

VYTAUTAS BUILDING AND CONSTRUCTION CORPORATION

VYTAUTO BENDROVE

[STATYMUI IR MEDŽIAGOS PARŪPINIMUI].

Tavo pinigams gera apyvarta, viltis gerų nuošimčių.

Lietuvos žmonėms geras uždarbis ir reikalinga pagelba.

Lietuvos žmonių didžiausiu rupesčiu dabar yra, kaip atsistatyti karo metu išgriautus namus ir, kaip veikiaus parupinus ukei reikalingiausius daigtus — vežimus, ratus ir kitokius medžio išdirbinius.

VYTAUTO BENDROVE, inkorporuota Massachusetts valstijoje, jau suplianavo kaip pradėti savo išdirbystę Lietuvoje ir netrukus darbas bus pradėtas.

Insteigti fabrikas gaminimui įvairių rakandų, kurie nunai naujai valstybei labai reikalingi.

Intaisyti fabrikas naujų vagonų ir seniems taisyti, taipgi pagaminti medžiaga įvairių triobėsių statymui. Neužilgio jau reikės Bendrovei kviesti tūkstančiai darbininkų į darbą.

Negali but Lietuvoje kita kokia pramonė taip pelninga kaip medžio išdirbystė. Su kapitalu sykiu organizuojami amatninkai ir darbininkai, kad niekumet darbo nestokuotų.

Nelauk rytojaus, check'į ar money orderį siųsk šiandien.

Bendrovės kapitalas sparčiai auga ir neužilgio bus nebranginti šėrai.

Amerikos lietuviams snaudžiant ir nenorint žinoti, kad medžio išdirbystė gali suteikti Lietuvos darbininkams milijonus dolerių pelno, svetimšaliai išnaudotojai skubina Lietuvos miškus kirsti ir leisti Nemunu medžius į užrubežį, kad ten darbininkai turėtų gerą uždarbį. Žinomas daugeliui amerikiečių lietuvių agronomas D. Pratapas rašo, kad keliaudamas Nemunu žiemą, vasarą ar rudenį regi, juog „Nemunas" nuklotas medžiais (rąstais) nuo Alytaus iki Jurbarko viena tiesiogine ir begaline paklode."

Sulyg p. Pratapą vien miškų prekyba Lietuvoje duotų didžiausią pelną ne vienai, dviem, bet dvidešimčiai bendrovių. Būtų, esą, didžiausias uždarbis dvidešimčiai bendrovių, jei anos, sukėlę kapitalą iš Amerikiečių lietuvių, užsiimtų kirtimu Lietuvos miškų ir leidimų nukirstų medžių (rąstų) Nemunu į užrubežį. Miškai, anot p. Pratapo, tai Lietuvos mainos.

Medžio išdirbystei per VYTAUTO BENDROVE augant, grynas pelnas teks lietuviams darbininkams. Visi jie turės savo teises VYTAUTO BENDROVEJE.

Susiorganizavus VYTAUTO BENDROVEI iš visų Amerikos naujokynių, daugybės įstojo į jos narius, pirkdami akcijas.

Patariame savo bendradarbiams akcijonieriams, kad dėtų pastangas, idant įtraukti į mūsų VYTAUTO BENDROVE ypač su dideniu kapitalu tautiečius. Lietuvoje dabar yra tik 2 mažos medžio išdirbimo Bendrovės. Anos uždirba po 100 procentų kas met už savo įdėtus pinigus.

Kaip veik VYTAUTO BENROVES bičiuoliai sudės nors 50.000. dolerių, tai galėsim tuojaus ką nors ir mūsų Vytauto Bendrovės vardu pradėti veikti.

Skubinkitės, kurie žadate VYTAUTO BENDROVES akcijas pirkti, pasiųst savo pinigus raštinės adresu.

VYTAUTO BENDROVES akcijos (šėrai) pardavinėjami (po 5 dolerius) vien lietuviams, ne mažiau kaip 5 ir nedaugiaus kaip 1000 kiekvienam.

VYTAUTO BENROVES akcijas galima gauti pas tos Bendrovės direktorius, teip gi pas VYTAUTO BENDROVES įgaliotus agentus arba tos Bendrovės raštinėje, kuri nuo liepos mėnesio yra Philadelphijoje po šiuo antrašu:

Vytauta Building & Construction Corporation

arba stačiai lietuviškai

Vytauto Bendrovė,

3654 Richmond St., Philadelphia, Pa.

Sekančias knygas patariame skaityti visiems lietuviams katalikams:

Jos gaunama mųs redakcijoje.

Apeigos Rymo katalikų Bažnyčios. Lenkiškai parašė kun. J. Lunkevičius. Vertė Gerutis. Antra laida. Shenandoah, Pa., 128 pusl. 60

Antanukas. Apysaka B. Pruso. Vertė Selimas. Antra laida. Shenandoah, Pa., 40 pusl. 15

Algimantas arba Lietuviai 13-ame šimtmetyje. Istoriška apysaka. Parašė Dr. V. Pietaris. Penki tomai. Shenandoah, Pa., 488 pusl. 2.50

Anima Vilis. Marės Radzevičiūtės apysaka. Jono Montvilos vertimas. Antra laida. Shenandoah, Pa., 162 pusl. 75

Bajoro Vuošvis. Apysaka iš lietuvių gyvenimo. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 63 pusl. 15

Biurokratai. Apysaka iš paskutinių atsitikimų Lietuvoje. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 79 pusl. 25

Fabiolė arba Bažnyčia Katakumbose. Kardinolo Wiseman'o. Vertė Vytautas. Shenandoah, Pa. 354 pusl. 1.00

Gyvačių Karalius. ir kitos apysakėlės. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Shenandoah, Pa,, 31 pusl. 10

Iš kelionės po Europą ir Aziją. Parašė Pranaičių Julė. Philadelphia, Pa., 380 pusl., 102 iliustracijos (paveikslai); 2.00
Audeklo apdarais 2.25
Skuros apdarais, paauksuotais kraštais 3.50

Iš daktaro pasakojimų. Rudens diena. Sulaukė. Parašė Satrijos Ragana. Shenandoah, Pa., 69 pusl 25

Išvakarės gret Lemano ežero. Parašė kun. M. Morauskis. Vertė Gerutis. Shenandoah, Pa., 172 pusl. 75

Išpažinties Istorija. Prancūziškai parašė kun. A. Guilloiss, vertė kun. A. M. Milukas. Antras leidimas Brooklyn, N. Y., 1916. 50

Kova ties Žalgiriais. Istoriška drama keturiuose aktuose. Parašė Savasis (Dr. V. Pietaris) Shenandoah, Pa, 31 pusl. 25

Kunigo giminė. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 68 pusl. 20

Kaip Elziutė praleido šv. Jono dieną. Parašė P. D. Shenandoah, Pa., 63 pusl. 20

Krasauninkas—Laižybos—Dievo žmonės. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Philadelphia, Pa., 28 pusl. 10

Kardinolo Mercier gromata apie Patrijotizmą ir Išlaikymą 5

Kun. Dr. M. Gustaičio, Du laišku iš Kelionės 5

Kan. Dr. M. Gustaitis 5

Laisvės Metu. Apysaka iš paskutinių atsitikimų. Parašė Antanas. Seimai, 1908 m. 187 pusl. 75

Lietuviškas Albumas. Dalis I. Istoriškos ir šiaipjau Lietuvos vietos. Parenge ir išleido kun. A. Milukas Shenandoah, Pa., 75

Lietuviškas Albumas. Dalis II ir III. Lietuvos raštininkai, žymiasni vyrai ir typai. Parengė ir išleido kun. A. Milukas. 1.50

Lietuviškos Pasakos. Spaudon parengė Dr. J. Basanavičius. Didelio formato knyga, 262 pusl. 2.00

Laiškai iš Kelionės po Palestiną. Kaštais kun. Antano Miluko. Shenandoah, Pa, 94 pusl, 50

Moterystė ir šeimyna. Iš vokiškos kalbos vertė J. Gerutis. Philadelphia, Pa., 41 pusl. 50

Mūsų Socijalistai. Apysaka iš paskiausių Lietuvoje atsitikimų. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 57 pusl. 15

Melagių Dėdė. Vaizdelis iš Dzūkų gyvenimo. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Shenandoah, Pa., 27 pusl., 10

Mūsų Išganytojaus Jezaus Kristaus gyvenimas. Naujas pataisytas išleidimas. Shenandoah, Pa., 209 pusl., su paveikslas, 75

Nekaltybė. Iš vokiško vertė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 89 pusl. 25

Ne Mieste Laimė. Prancūziškai parašė Pierre L'Ermite. Lietuviškai vertė Pranaičių Julė. Shenandoah, Pa., 206 pusl. 1.00

Našlaičiai. Likimas tulos šeimynos. Vertė P. Str. Shenandoah, Pa., 81 pusl. 15

Pasikalbėjimas Giesmininko su Lietuva. Vyskupo A. Baranausko Eilės. Kaina .05

Pasakyk Matušei, Agnieška, ant Garlaivio. Trįs Satrijos Raganos apysakėlės. 15

Pradžia ir Išsiplėtimas Katalikų Tikėjimo. Parašė Vyskupas M. Valančius. Reikalingiausia kiekvienam lietuviui-katalikui knyga. Shenandoah, Pa., 235 pusl. 1.00

Pakalnėliai. Kun. J. Geručio. Antras leidimas. „Žvaigždės" skyriaus, 416 Hooper St. Brooklyn, N. Y. 10

Šventųjų Gyvenimai. Skaitymui kiekvienai metų dienai. Su paveikslais. Spaudon parengė kun. A. Milukas. Visi keturi tomai 3.50
Audeklo apdarais 4.00
Skūros apdarais 5.00
Skūros apdarais, paauksuotais kraštais 5.50

Siapus ir anapus grabo. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 210 pusl. 60

Sodžionių Teologija. Parašė J. Gerutis. Gražiausia lietuviška kalba šioje knygoje išdėstytas visas Katalikų Teologijos mokslas Shenandoah, Pa., 285 pusl. 1.00

Pikta Dvasia. Latviškai parašė Rudolfas Blaumanis. Lietuviškai vertė Idlargas. Shenandoah, Pa., 72 pusl. 25

Patrimpo Laiškai. Parašė K. A. K. Kun. A. Miluko leidimas. „Zvaigždės" Spaustuvėje, Shenandoah, Pa. 1907 m. 60

Susiskaldėliai. Vaizdelis iš mūsų sodiečių gyvenimo. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 62 pusl. 20

Socijalistai. Kas jie? Iš kur atsirado? Ko nori? Parašė kun. A. Civinskas. Shenandoah, Pa., 124 pusl. 10

Steponaičio Raštai. Pilnas pokarinis velionies raštų (eilėmis ir prozą) išleidimas. Tvarkė Liudas Gira. Kaunas, 1912. 121 pusl. 1.00

Trumpas Katekizmas 10

Vaičaičio Eilės. Su velionio plačia bijografija ir paveikslu. Philadelphia, Pa., 1912. 157 pusl. 75

Valdimierius. Gražį apysakėlė. Shenandoah, Pa., 47 pusl. 10

"ŽVAIGŽD
SPAUSTUVE

ATLIEKA VISUS DRUKORIS
DARBUS GERAI, PIGIAI IR G

DRUKUOJA:
KNYGAS, CIRKULIORIUS, TIKIETUS, KONSTITU
VISITING IR BUSINESS CARDS, UZKVIETIMUS
VESELIJU, KOPERTUS, LAISKUS IR T. T.

KAS DARBA PAVES. NESIGRAUD

★ ★ ★

Kreipkis ant adreso:

3654 Richmond St
Philadelphia, Pa

Užsirašykite „Žvaigžde" ir atnaujinkit „Zvaigždės" prenumeratą.

PINIGU SIUNTIMAS LIETUVON
ŽEMIAUSIU DIENOS KURSU.

$5.50 už 1000 auksinų.

Pinigus Lietuvoje gauna iš arčiausio pašto laike 25—30 dienų su pilna gvarancija.

Laivakortės atpigo.

In Liepoją be persėdimo . . .	$110.00
In Piliava—Karaliaučių . . .	106.50
In Bremen ar Hamburgą . .	$103.50
Nuo Bremen ar Hamburgo į New Yorką	$110.50
Nuo Liepojaus į New Yorką . . .	$114.00
Nuo Piliavos į New Yorką	$113.50

Keliaujančius į Lietuvą pasitinku ant dypų New Yorke, aprūpinu jų bagažus, gera nakvyne, palydžiu į Costom House gavimui leidimų iškeliauti, palydžiu ant laivų. Visiems yra svarbu kreiptis pas saviškį, kad neturėtų nereikalingų nuostolių.

Surašau affidavitus Amerikos valdžiai delei ateivių į Ameriką ir visokius dokumentus Lietuvos valdžiai kaipo Notary Public su užtvirtinimu Lietuvos Atstovybė, Wąšingtones.

Rašydami pridėkite 2 centus tampą ir adresuokite:

P. Mikolainis,
53 Hudson Ave., Brooklyn, New York.

Dickinson 3995 M.
Dr. Ignotas Stankus
1210 S. Broad St., Philadelphia, Pa.
Lietuvis Daktaras ir Chirurgas.
Valandos: Nuo 9 iki 11 A. M.
" 1 " 3 P. M.
" 7 " 8 P. M.
Nedeliomis " 10 " 3 P. M.

Skausmus ir gėlimus nutildo
PAIN-EXPELLER
Valzbaženklis užreg. S. V. Pat. Ofise.
DRAUGAS REIKALE

Pamėginkite naujo
Ruffles
Su užregistruotu vaisbaženkliu Suv. Valst. Patentu Biure.
Naujame mėlyname pakelyje.

Visos tvirtos, gemalus užmušančios ypatybės šiame vaiste idėtos, su priemaiša priimniai švelnaus kvėpalo.

Ruffles yra labai paveikiantis pleiskanu pašalintojas—begaliniai puikus plauku sutaisytojas, kuris patiks kad ir gačniausiai ypatai.

Aptiekose parsiduoda po 65c. arba atsiuskite 75c., tad atsiusime per paštą tiesiog iš labaratorijos.

Butinai reikalaukite šitokio pakelio. Žiurekite, kad butų INKARO vaisbaženklis.

ATNAUJINKIT „ŽVAIGŽDES" PRENUMERATA. UŽSIRAŠYKIT „ŽVAIGŽDE" SAU IR SAVO GIMINEM LIETUVOJE. „ŽVAIGŽDE" į Lietuvą kainuoja tiek pat kaip ir Amerikoje — tik $2.00.

Prisiuskit Prenumeratą už „Zvaigždė".

VISI IN DARBA UŽ VILNIU, UŽ NEPRIKLAUSOMA LIETUVA! PIRKITE LIETUVOS LAISVES BONU!

IŠ KELIONĖS
PO
EUROPĄ IR AZIJĄ

Ta knyga yra tai
Didžiausias savo rųšies veikalas,
parašyta „Zvaigždės" redaktorės J. Pranaičiutės. Knyga turi apie 380 puslapių ir papuošta 102 iliustracijomis (paveikslais). -:- -:- -:-

Indomus toje knygoje aprašymai Prancijos, Belgijos ir Vokietijos žemių, kur dabar verda Europejiška karė. Tie aprašymai papuošti daugeliu iliustracijų. -:- -:- -:- -:- -:- -:-

Bet indomiausiais beabejo yra aprašymai įspudžių iš Tėvynės ir iš senovės Lietuvos žemių, kuriuos vienok viršija aprašymai Vidurinės Azijos, Kaspijos ir Kaukazo žemių ir anų žmonių. Nemažiaus įdomus aprašymai abiejų Rusijos sostinių, Maskvos ir Peterburgo, su paminėjimu lietuvių naujokynių istorijos tose vietose. -:-

Knygos kaina	2 dol.
Audeklo apdarais	2.25
Skūros apdaruose su paauksuotais kraštais .	3.50

Galima gauti „Žv." Knygyne

Parsiduoda Maspeth'e, N. Y.

500 geriausių lotų, per 20 minučių kelio nuo New Yorko miesto, palei tris gatvekarių linijas praeinančias pro šali. 5c. nuvažiavimas; vandens nuovadai, šaligatviai, gagazas, vanduo, mokyklos ir bažnyčios. Ant syk moket 20 nuoš., likusią sumą lengvoms išmokestimis. Gera spekuliacija ar nuolatinis namas

Trace, 6 Remsen Place, Maspeth, N. Y.
arba
Chamberlain, 14 Grand Street,
Maspeth, N. Y.

PHILADELPHIJOS LIETUVIU DOMAI.

Gerbiamiems mųs Prieteliams, kurie budavo pratę pas Šv. Jurgio bažnyčią sekmadieniais nusipirkti „Zvaigždę", pranešame, jog nuo šiol kievienos savaitės pavienia „Zvaigždės" numeriai galima gauti p. ANTANO KRYZANAUCKO krautuvėje, čia pat prie bažnyčios: kampas Salmon ir Venango gatvių „Zvaigždės" Red.